

ระเบียบคณะกรรมการบริหารศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ การสืบสวน และการสอบสวน

พ.ศ. ๒๕๖๓

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ การสืบสวน และการสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นไป ด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๗) แห่งพระราชบัญญัติ การรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการบริหารศูนย์อำนวยการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล จึงได้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการบริหารศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ ของชาติทางทะเลว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ การสืบสวน และการสอบสวน พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจประกาศกำหนด แบบเอกสารและคู่มือในการปฏิบัติ ตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ ของชาติทางทะเล

(๒) รองผู้อำนวยการสำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ ของชาติทางทะเล

(๓) ผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการ รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(๔) รองผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการ รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(๕) หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(๖) หัวหน้าชุดสอบสวนกลาง กลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวน สอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(๗) รองหัวหน้าชุดสอบสวนกลาง กลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวน สอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(๘) เจ้าหน้าที่สอบสวนกลาง กลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(๙) ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค

(๑๐) รองผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค

(๑๑) หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค

(๑๒) หัวหน้าชุดสอบสวน กลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค

(๑๓) รองหัวหน้าชุดสอบสวน กลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค

(๑๔) เจ้าหน้าที่สอบสวน ชุดสอบสวน กลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค

การเป็นพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้อำนวยการสำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือเลขาธิการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือรองผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดทำการสอบสวน

“การสืบสวน” หมายความว่า การแสวงหา รวบรวมข้อเท็จจริงและหลักฐาน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เพื่อทราบรายละเอียดแห่งความผิด

“การสืบสวนเฉพาะกิจ” หมายความว่า การสืบสวนตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาเป็นการเฉพาะ

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และตามพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริง หรือพิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

“ของกลาง” หมายความว่า สิ่งของ หรือทรัพย์สินใด ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน ได้ใช้อำนาจตามกฎหมาย ยึดอายัด ได้มาหรือรับมาไว้ในการครอบครองเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี เช่น ยานพาหนะ เครื่องมือประมง ปะการัง กัลปังหา สัตว์น้ำ พืช น้ำ น้ำมัน เป็นต้น

“ควบคุม” หมายความว่า การคุมหรือกักขังผู้ที่ถูกจับโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน ในระหว่างสืบสวนและสอบสวน

“ผู้ต้องหา” หมายความว่า บุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด แต่ยังไม่ได้ถูกฟ้องต่อศาล

“สถานที่ควบคุมตัวผู้ต้องหา” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับควบคุมตัวผู้ต้องหาตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักทั่วไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ การสืบสวนและการสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบนี้กำหนด

ในกรณีพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบนี้มิได้มีบทบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๖ การร้องขอปล่อยชั่วคราวให้ยื่นคำร้องที่กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณี

เมื่อพนักงานสอบสวนรับคำร้องแล้ว ให้เสนอต่อผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณีโดยเร็ว ให้ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งคำร้องให้ปล่อยชั่วคราว โดยให้พิจารณาสั่งคำร้องให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ชั่วโมงนับแต่ได้รับคำร้อง เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาสั่งได้ภายในกำหนด ให้บันทึกเหตุจำเป็นนั้นไว้ในคำร้อง หรือบันทึกเสนอสัญญาประกัน แต่ต้องพิจารณาสั่งคำร้องให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่ได้รับคำร้อง

การพิจารณาเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวให้นำข้อบังคับประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

สถานที่ควบคุมผู้ต้องหา และการดำเนินการในการควบคุมผู้ต้องหา

ข้อ ๗ การควบคุมผู้ต้องหา ให้ควบคุมไว้ ณ สถานที่ควบคุมของศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่สถานที่ควบคุมของศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลหรือศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาคไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสม หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล อาจควบคุมตัวไว้ ณ สถานที่ควบคุมตัวของหน่วยอื่น ซึ่งศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลได้ประสาน หรือทำความตกลงไว้ก็ได้

ข้อ ๘ ให้ผู้ดูแลสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาจัดแยกผู้ต้องหาตามความเหมาะสม โดยพิจารณาจากความพร้อมของสถานที่ควบคุมผู้ต้องหา ลักษณะเฉพาะตัว และลักษณะคดีของผู้ต้องหา

ในกรณีผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน ให้พิจารณาตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๙ ให้ผู้ดูแลสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาจัดทำทะเบียนของผู้ต้องหาทุกราย โดยให้รวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้ต้องหาแต่ละรายไว้ในทะเบียนซึ่งอาจะระบุชื่อตัว ชื่อสกุล รูปพรรณ อายุ หมายเลขประจำตัวประชาชนของผู้ต้องหาเท่าที่ทราบ

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ดูแลสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาจัดให้มีเวรยามรักษาการณ์ เพื่อควบคุมดูแลผู้ต้องหาตลอดเวลาที่อยู่ในสถานที่ควบคุมผู้ต้องหา

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิด ให้แจ้งสิทธิผู้ถูกจับและดำเนินการอื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิด ให้รายงานศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาคโดยมิชักช้า และในกรณีพบผู้กระทำความผิด ให้ควบคุมผู้กระทำความผิดพร้อมของกลางนำส่งพนักงานสอบสวน ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค

หากผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค เห็นเป็นการสมควร ให้สั่งการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้พบการกระทำ

ความผิด ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พร้อมผู้ถูกจับและของกลาง โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการและการอำนวยความสะดวก ยุติธรรม ความรวดเร็ว และการลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ ความคุ้มค่าในการใช้งบประมาณ ของทางราชการและทรัพยากรบุคคล ทั้งนี้ ไม่ตัดอำนาจผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ ของชาติทางทะเลภาค ที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเอง

การสืบสวน

หมวด ๑

การสืบสวนทั่วไป

ข้อ ๑๓ การสืบสวนทั่วไปให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และระเบียบนี้

หมวด ๒

การสืบสวนเฉพาะกิจ

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ภาคใด เห็นว่าการสืบสวนตามหน้าที่รับผิดชอบเป็นคดี ที่มีความสำคัญ ให้รวบรวมข้อเท็จจริงและหลักฐานเท่าที่จะหาได้ แล้วรายงานตามลำดับชั้นเพื่อแจ้ง ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ ของชาติทางทะเลภาค นั้น เพื่อพิจารณาจัดตั้งชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจ

เมื่อผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค เห็นเป็นการสมควรให้เสนอผู้อำนวยการกองสืบสวนและการข่าว สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค พิจารณาจัดตั้ง ชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจ โดยการจัดตั้งชุดปฏิบัติการให้พิจารณาถึงความยุ่งยากซับซ้อนและ ความสำคัญของคดี

ทั้งนี้ ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการ รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค อาจเสนอต่อผู้อำนวยการกองสืบสวนและการข่าว สำนักงาน ฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค ให้พนักงานสอบสวนนายใด นายหนึ่งหรือหลายนายเข้าร่วมในชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจก็ได้ และให้ผู้อำนวยการกองสืบสวน และการข่าว สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค ดำเนินการตามที่ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการ รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาคเสนอเพื่อเสนอไปยังผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค อนุมัติตั้งชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจ

ข้อ ๑๕ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีการกระทำผิดที่อยู่ในอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบและเป็นคดีที่มีความสำคัญให้ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสืบสวนและการข่าว สำนักงานฝ่ายอำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค เสนอผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค จัดตั้งชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจ

ในส่วนศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ให้ผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือผู้อำนวยการกองสืบสวนกลางและการข่าว สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เป็นผู้เสนอต่อผู้อำนวยการสำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล จัดตั้งชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจ

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาคหรือผู้อำนวยการสำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เห็นเป็นการสมควร จะจัดตั้งชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการสืบสวนในพื้นที่รับผิดชอบก็ได้

หมวด ๓

การปฏิบัติการร่วมระหว่าง กองสืบสวนและการข่าว กับกองสอบสวน

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค อนุมัติให้จัดตั้งชุดสืบสวนเฉพาะกิจ ให้ผู้อำนวยการกองสืบสวนและการข่าว สำนักงานฝ่ายอำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค จัดการประชุมเพื่อกำหนดขอบเขตการสืบสวนเฉพาะกิจโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ไม่มีพนักงานสอบสวนร่วมในชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจ ให้กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค จัดผู้แทนเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ความเห็นด้านกฎหมาย

ในการประชุมวางแผนของกองสืบสวนกลางและการข่าว สำนักงานสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ให้นำความในวรรคสองมาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๔

การรายงานผลการสืบสวน

ข้อ ๑๗ ในการสืบสวนเฉพาะกิจ ให้กองสืบสวนและการข่าว สำนักงานฝ่ายอำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค รายงานผลการปฏิบัติพร้อมหลักฐานทุกชนิด

ที่ได้มาเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ รวมทั้งความเห็นในทางคดีเบื้องต้น ไปยังผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ได้รับคำสั่ง ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายได้ครั้งละไม่เกิน ๔๕ วัน โดยอนุมัติผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค

เมื่อได้รับรายงานผลการสืบสวนแล้ว ให้ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงและหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ดำเนินการทางคดีต่อไป

(๒) ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงและหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดอื่นที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้จัดพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อเจ้าพนักงานที่มีอำนาจเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

(๓) ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงหรือหลักฐานไม่เพียงพอ ให้แจ้งหัวหน้าชุดปฏิบัติการสืบสวนเฉพาะกิจดำเนินการสืบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเพิ่มเติม และให้รายงานผลให้ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับแจ้ง

(๔) ในกรณีที่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและหลักฐานว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ให้สั่งยุติการสืบสวน

ให้ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค ดำเนินการตามวรรคสอง และรายงานให้ผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาคทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่รับรายงานผลการสืบสวน ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรให้ขยายเวลาออกไปได้แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันครบกำหนด

การสอบสวน

หมวด ๑

การสอบสวนทั่วไป

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้ถูกจับถูกนำตัวมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบตัวแจ้งสิทธิผู้ถูกจับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้

ข้อ ๑๙ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนเริ่มการสอบสวนโดยมิชักช้า

ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา

ข้อ ๒๐ การแจ้งสิทธิผู้ต้องหา ก่อนที่พนักงานสอบสวนจะทำการถามคำให้การ ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้มีหน้าที่แจ้งสิทธิตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ผู้ต้องหาทราบ โดยบันทึกเรื่องการแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาไว้ในสำนวน

ข้อ ๒๑ การแจ้งข้อกล่าวหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบถึงการกระทำของผู้ต้องหา นั้นว่า เข้าข่ายความผิดฐานใด โดยต้องบันทึกรายละเอียดการกล่าวหาว่า ผู้ต้องหาทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร อันเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผู้ต้องหาได้ก่อขึ้น เมื่อผู้ต้องหาเต็มใจให้การอย่างใด ก็ให้จดคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจให้การเลยก็ให้บันทึกไว้

ทั้งนี้ การปฏิบัติเกี่ยวกับการถามคำให้การและบันทึกคำให้การผู้ต้องหาในทุกกรณี ให้นำความตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ การถามปากคำและการบันทึกคำให้การของผู้เสียหาย หรือผู้กล่าวหา หรือพยานนั้น เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องพิจารณาในการสอบสวนเพื่อถามถ้อยคำที่อาจเป็นประโยชน์ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อคดี

ข้อ ๒๓ การทำบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายได้คืน บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายไม่ได้คืน และบัญชีของกลาง ให้พนักงานสอบสวนกรอกรายการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เสียหาย ในบัญชีทรัพย์สินต่าง ๆ โดยไม่ต้องบันทึกรูปพรรณของทรัพย์สินโดยละเอียด

ข้อ ๒๔ การทำบันทึกต่าง ๆ พนักงานสอบสวนจะต้องระบุสถานที่ วัน เดือน ปี ที่ทำและตำแหน่งของพนักงานสอบสวนผู้ทำทุกครั้งที่ทำบันทึก โดยทำในขณะที่มีการปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นไม่อาจทำบันทึกได้ในทันทีที่มีการปฏิบัติ และในการทำบันทึกจะต้องให้ผู้เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยทุกครั้ง สำหรับบันทึกที่พนักงานสอบสวนทำขึ้นแต่ฝ่ายเดียว ให้พนักงานสอบสวนรีบจัดทำโดยเร็วเมื่อมีการปฏิบัติเรื่องนั้น โดยให้พนักงานสอบสวนบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและสรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีนั้น ๆ

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนอ้างประวัติการต้องโทษของผู้ต้องหาเพื่อขอให้บวกโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ขอให้เพิ่มโทษตามประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบรายการประวัติและผลคดีว่าเป็นของผู้ต้องหาหรือไม่ไว้ในบันทึกด้วย

ข้อ ๒๕ การเรียงลำดับเอกสารและการให้หมายเลขเอกสารในสำนวนการสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้รวบรวมเอกสารต่าง ๆ ในการสอบสวนเข้าไว้ในสำนวนการสอบสวน ถ้าเป็นสิ่งของอย่างอื่นให้ทำบัญชีรายละเอียดรวมไว้ด้วย

ข้อ ๒๖ เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ทำรายงานการสอบสวนติดหน้าสำนวน โดยต้องนำข้อเท็จจริงจากที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ และข้อหาอันเป็นมูลให้เกิดความผิด
- (๒) คำให้การผู้ต้องหา คำให้การพยาน และคำให้การผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ
- (๓) พยานเอกสารและพยานวัตถุ ถ้ามีหลายรายการให้ระบุเลขลำดับ

(๔) หลักฐานทางคดีและการทำความเข้าใจทางคดีของพนักงานสอบสวน ให้สรุปพยานหลักฐาน พร้อมความเห็นในทางคดีของพนักงานสอบสวนว่า ควรเชื่อหรือไม่เชื่อ เพราะเหตุผลอย่างไร รวมทั้ง เหตุผลในการอ้างความเห็นว่าจะสั่งฟ้อง หรือจะสั่งไม่ฟ้อง เพราะเหตุใด โดยความเห็นนั้นให้อ้างข้อเท็จจริงข้อกฎหมายประกอบด้วย และวินิจฉัยไปตามเหตุและผลที่ควรจะเป็น แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

(ก) ส่วนที่ ๑ เป็นย่อหน้าสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

(ข) ส่วนที่ ๒ เป็นย่อหน้าพิจารณาความเห็นทางคดี โดยพิเคราะห์ถึงพยานหลักฐานทางคดีว่า มีพยานหลักฐานใดยืนยันว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ เพียงใด

(ค) ส่วนที่ ๓ ทางคดีมีพยานหลักฐานในการสั่งคดีว่าพอฟ้องหรือไม่พอฟ้องผู้ต้องหา เหตุผลที่พนักงานสอบสวนหยิบยกขึ้นอ้าง ควรเชื่อ ไม่เชื่อ เพราะเหตุผลอย่างไร ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมทั้งเหตุผลในการอ้างให้ฟ้องหรือไม่ฟ้องในความผิดฐานใด ตามบทกฎหมายใด ถ้าบทกฎหมายใดมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้อ้างบทกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน จากนั้นจึงระบุว่าเห็นควรสั่งฟ้องหรือจะสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามตัวบทกฎหมายที่อ้างถึงดังกล่าวข้างต้น ถ้าเป็นคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้ระบุว่าพฤติการณ์และการกระทำของคนร้ายเป็นความผิดฐานใด ตามบทกฎหมายใด จากนั้นระบุว่าได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนตลอดมา เป็นเวลานานพอสมควรแล้ว แต่ยังไม่ทราบผู้กระทำความผิดเป็นใคร ขึ้นนี้เห็นควรงดการสอบสวน หรือควรให้งดการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ แล้วแต่กรณี

(ง) ส่วนที่ ๔ ถ้าคดีใดในสำนวนการสอบสวนปรากฏกรณี ดังต่อไปนี้

๑) มีใบแดงแจ้งโทษของผู้ต้องหาเข้าหลักเกณฑ์ที่จะฟ้องคดี ขอให้ฟ้องเพิ่มโทษฐาน ไม่เชื่อฟัง หรือโทษกักกัน หรือผู้มีสันดานเป็นผู้ร้ายอันควรเพิ่มโทษหรือกักกัน ผู้ต้องหาต้องหาหลายคดี ให้กล่าวไว้ให้ชัดแจ้งว่าคดีอื่นดำเนินการไป ณ ศาลใด เพื่อพนักงานอัยการจะได้แถลงต่อศาลได้สะดวกถ้ามาทราบภายหลังก็แจ้งให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแรกทราบ

๒) ผู้ต้องหาถูกควบคุมโดยคำสั่งศาลอยู่แล้ว ให้กล่าวไว้ให้ชัดเจนว่าถูกควบคุมแต่เมื่อใด ครอบกหนดเมื่อใด

๓) มีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่ปล่อยชั่วคราว เช่น จะหลบหนี หรืออาจจะไปก่ออันตรายแก่พยาน หรือจะไปทำให้คดีเสียหาย ให้เขียนบรรยายเหตุผลในสำนวนไว้เพื่อพนักงานอัยการจะได้ทราบและอาจอาศัยเหตุผลนั้นแถลงคัดค้านต่อศาล

๔) ผู้ต้องหาเป็นคนต่างด้าวและเข้าหลักเกณฑ์เนรเทศ ให้เขียนไว้ให้พนักงานอัยการทราบว่าได้เสนอขอเนรเทศไปทางหนึ่งด้วยแล้ว

๕) มีของกลางที่ต้องให้ปรากฏในสำนวนว่าเก็บรักษาไว้ หรือส่งพนักงานอัยการ พร้อมด้วยสำนวน หรือได้คืนให้ใครไป เพราะเหตุใด

๖) คดีที่ต้องให้สินบนรางวัล ก็ให้กล่าวไว้ด้วยว่าควรขอสินบนรางวัลให้แก่ผู้ใด ตามกฎหมายใด เป็นจำนวนเท่าใด

ข้อ ๒๗ ให้พนักงานสอบสวนผู้สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเป็นผู้ลงนามและมีความเห็นทางคดี หลังจากนั้นจึงเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณี เพื่อทำความเห็นทางคดี แล้วให้เสนอไปยังผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา มีความเห็นทางคดีตามลำดับ

กรณีการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนมากกว่า ๑ คน ให้พนักงานสอบสวนทุกคน เป็นผู้ลงนาม มีความเห็นทางคดี จากนั้นจึงเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดี

ข้อ ๒๘ การทำสำนวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และมีข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนเพื่อรู้ตัวผู้กระทำความผิด และการทำสำนวนคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวน แล้วรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด และดำเนินการทั้งหลายอื่นเพื่อจะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา

ข้อ ๒๙ กรณีพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวน และสรุปสำนวนมีความเห็นทางคดีเสนอ หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดีแล้ว ผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดีสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้พนักงานสอบสวนนั้น ทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยเร็ว เอกสารหลักฐานที่พนักงานสอบสวนได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมให้นำมาเรียงไว้ต่อบันทึกที่สั่งการให้สอบสวนเพิ่มเติม

กรณีส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว พนักงานอัยการมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามนัยคำสั่งของพนักงานอัยการอย่างเคร่งครัด แล้วรีบส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมไปยังพนักงานอัยการตามกำหนด หากมีข้อขัดข้องประการใดให้รีบแจ้งพนักงานอัยการทราบ

ข้อ ๓๐ ระยะเวลาการสอบสวนคดี กรณีคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนมีกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันที่รับคำร้องทุกข์กล่าวโทษ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายได้ครั้งละไม่เกิน ๖ เดือน

เมื่อพนักงานสอบสวนขอขยายระยะเวลาการสอบสวนครบ ๒ ครั้ง ยังไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด เห็นควรงดการสอบสวน ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นไปยังผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ตรวจสอบพิจารณาและดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันครบกำหนด

คดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับกุมตัวยังไม่ได้ ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวน ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๓ เดือน นับแต่วันที่รับคำร้องทุกข์กล่าวโทษ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายได้ครั้งละไม่เกิน ๓ เดือน

เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนมาเป็นระยะเวลาที่กำหนดแล้วยังไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้โดยได้รวบรวมพยานหลักฐานเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นไปยังผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ตรวจสอบพิจารณาและดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภายในระยะเวลา ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันครบกำหนด

ข้อ ๓๑ คดีที่ศาลใช้อำนาจสั่งชั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เร่งรัดพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะครบอำนาจฝากขัง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้สรุปสำนวนและมีความเห็นทางคดี เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจทำความเห็นทางคดี แล้วส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาตามกฎหมายต่อไป

กรณีศาลไม่ได้ใช้อำนาจสั่งชั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่การสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น ให้หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล รวบรวมรายงานผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง

สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณี ทราบทันที เพื่อหาทางแก้ไขมิให้การสอบสวนต้องเสียหาย พร้อมทั้งพิจารณาว่า พนักงานสอบสวน มีข้อบกพร่องในการสอบสวนหรือไม่ แล้วทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จสิ้น

ข้อ ๓๒ คดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้น ภายในเวลา ๓ เดือน นับแต่วันแรกที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในเวลาดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้ง เหตุแห่งความจำเป็นและความเห็น เพื่อขออนุมัติขยายเวลาสอบสวนไปยังหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

ให้หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พิจารณานุมัติขยายเวลาการสอบสวนต่อไปอีกตามความจำเป็นได้ครั้งละ ๓๐ วัน รวมแล้ว ต้องไม่เกิน ๖ เดือน นับแต่วันแรกที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว โดยบันทึกเหตุความจำเป็น ในการอนุมัติแต่ละครั้งไว้ในสำนวนการสอบสวน

เมื่อทำการสอบสวนครบกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราวและยังมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ต่อไป ให้หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือหัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนกลาง กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นไว้ในสำนวนการสอบสวน ก่อนที่จะนำตัวผู้ต้องหาไปศาลเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหานั้นไว้ แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณีเพื่อทราบ

กรณีทำการสอบสวนครบกำหนด ๖ เดือน แล้วยังมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ต่อไป ในการยื่นคำร้องต่อศาลขอลาหมายขังผู้ต้องหาตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากศาลไม่สั่งอนุญาตให้ควบคุมผู้ต้องหาไว้อีกต่อไป ให้พนักงานสอบสวนรับรายงานให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบเพื่อหาทางแก้ไขมิให้การสอบสวนต้องเสียหาย พร้อมทั้งพิจารณาว่าพนักงานสอบสวนมีข้อบกพร่องในการสอบสวนจนเป็นเหตุให้ศาลใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตให้ควบคุมผู้ต้องหาไว้อีกต่อไปหรือไม่ แล้วรับรายงานให้ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการ

กองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณีทราบทันทีด้วย

ข้อ ๓๓ ในการนำผู้ต้องหาไปยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายจับผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนไปศาลด้วยเพื่อแจ้งให้ศาลทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นที่การสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น จำเป็นต้องควบคุมผู้ต้องหาต่อไปอีก

คดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือถูกฝากขังในระหว่างการสอบสวน ให้หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวน กองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค เร่งรัดพนักงานสอบสวน เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้นไปก่อนที่จะครบอำนาจผิดฟ้องฝากขังตามที่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

หมวด ๒

การสอบสวนหรือการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับพนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน

ข้อ ๓๔ เมื่อผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เห็นว่า เพื่อประสิทธิภาพในการสอบสวนคดี ให้คดีใดต้องมีพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน หรือมาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับพนักงานสอบสวน ให้เสนอไปยังผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือผู้ที่ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลมอบหมาย เพื่อให้ความเห็นชอบ

เมื่อได้รับความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งแล้วผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ประสานขอให้อัยการจังหวัด หรือผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแห่งท้องที่ที่ทำการสอบสวน หรืออัยการสูงสุด หรือผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง แห่งท้องที่ที่ทำการสอบสวน แต่งตั้งพนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งมีอำนาจสอบสวนแห่งท้องที่นั้น เข้าทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนหรือปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับพนักงานสอบสวน

ข้อ ๓๕ ในการสอบสวนร่วมกัน ให้พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้พนักงานสอบสวน แจ้งพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อหารือร่วมกันตั้งแต่ชั้นเริ่มคดี ในการวางแผนทางหรือแผนงานเกี่ยวกับการสอบสวน

(๒) ในการสอบปากคำพยาน หรือผู้ต้องหา และการตรวจสอบพยานหลักฐาน ให้ดำเนินการร่วมกัน โดยพนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ต้องลงลายมือชื่อร่วมในบันทึกคำให้การพยานบุคคลหรือผู้ต้องหา หรือบันทึกการเข้าร่วมตรวจสอบการรวบรวมพยานหลักฐานอีกด้วย

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือกรณีที่เป็นเรื่องเล็กน้อย พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อาจมอบหมายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการโดยกระทำเป็นหนังสือหรือทางวาจาก็ได้ และให้บันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๓) ในกรณีที่พนักงานสอบสวน จะต้องใช้มาตรการบังคับแก่บุคคล โดยจะขอหมายค้นหรือหมายจับ ให้พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เห็นชอบร่วมกันก่อนดำเนินการตามกฎหมาย

ข้อ ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน ให้พนักงานสอบสวน เป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวน โดยพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้คำแนะนำและตรวจสอบพยานหลักฐานตั้งแต่ขั้นเริ่มการสอบสวน เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วนที่อาจเกิดความเสียหายแก่การสอบสวน พนักงานสอบสวนจะดำเนินการไปก่อน แล้วแจ้งให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อใช้ในการสอบสวนหรือฟ้องคดี ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาทราบ เพื่อให้ความช่วยเหลือในการพิจารณาและตรวจสอบว่าพยานหลักฐานเหล่านั้นเป็นประโยชน์ในการสอบสวนหรือการฟ้องคดีหรือไม่ ในกรณีนี้ พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับพยานหลักฐานเสนอไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวนนั้นด้วยก็ได้

ข้อ ๓๗ ในการดำเนินการตามข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๓๘ ให้พนักงานสอบสวน เป็นผู้ทำความเข้าใจในรายงานความเห็นทางคดี และลงลายมือชื่อ

เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำความเข้าใจและส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการในท้องที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาส่งคดีต่อไป

หมวด ๓

การทำความเข้าใจแย้ง

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้องและคำสั่งนั้นไม่ใช่คำสั่งของอัยการสูงสุด ให้ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

ทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณี รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนอไปยังผู้อำนวยการสำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย เพื่อให้ความเห็นทางคดีประกอบการพิจารณาของผู้บริหารหรือรองผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

หากผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล มีความเห็นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ก็ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งไปยังอัยการสูงสุด เพื่อชี้ขาด

หมวด ๔ การทำประวัติผู้ต้องหา

ข้อ ๔๐ เมื่อได้ทำการสอบสวนผู้ต้องหาแล้วให้ถ่ายรูปผู้ต้องหา จัดทำประวัติผู้ต้องหาและพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาลงในแบบพิมพ์ เสร็จแล้วนำส่งกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ติดตามผลการตรวจสอบประวัติเพื่อนำมาประกอบในสำนวน หากพบว่าเป็นผู้มีหมายจับค้างอยู่หรือเคยต้องคดีมาแล้วให้ดำเนินการทางคดีต่อไป

ข้อ ๔๑ พนักงานสอบสวนมีหน้าที่จัดให้มีการพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาที่กระทำความผิดอาญาทุกประเภทและศพซึ่งตายผิดธรรมชาติ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตายเนื่องจากถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ฆ่าตาย เว้นแต่คดีความผิดลหุโทษ คดีที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ หรือความผิดตามกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งได้เปรียบเทียบปรับแล้ว

หมวด ๕ การเก็บรักษาของกลาง

ข้อ ๔๒ บรรดาของกลางในคดีที่อยู่ในอำนาจการสอบสวนของศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ให้พนักงานสอบสวนนำของกลางนั้นรวมไว้ในสำนวน เว้นแต่ของกลางนั้นไม่สามารถรวมไว้ในสำนวนได้ ให้ส่งมอบให้หน่วยเก็บรักษาของกลางที่รับผิดชอบเก็บรักษาไว้ยังสถานที่ที่ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลกำหนด หรือสถานที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

บรรดาของกลางที่อยู่ในอำนาจการจัดการของหน่วยงานอื่นตามกฎหมาย ให้ส่งมอบของกลางนั้นให้หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายดูแลจัดการเก็บรักษาของกลาง

บรรดาของกลางประเภทวัตถุพยาน ให้พนักงานสอบสวนบันทึกภาพของกลางก่อนส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาของกลาง

ข้อ ๔๓ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาของกลางมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบความถูกต้องและสภาพของกลาง และถ่ายภาพก่อนที่จะเก็บรักษา
- (๒) จัดทำบัญชีของกลางที่เก็บรักษา
- (๓) จัดทำหลักฐานการรับและส่งมอบของกลาง
- (๔) ตรวจสอบสภาพของกลางทุกระยะ ๖ เดือน หรือตามสภาพของกลาง และบันทึกรายงานผลการตรวจสอบให้หัวหน้างานเก็บของกลางและพยานหลักฐานทราบ
- (๕) เก็บรักษาบัญชีหรือรหัสของสถานที่เก็บรักษาของกลาง
- (๖) ส่งมอบของกลางให้แก่พนักงานสอบสวนตามที่ร้องขอหรือตามคำสั่งศาล

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ของกลางรายใดที่มีเจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เป็นคนไทยหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย หรือคนไทยหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องและเจ้าของหรือผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องประสงค์จะนำของกลางไปเก็บรักษาเอง พนักงานสอบสวนจะให้เจ้าของหรือผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้อง ขอคืนของกลางไปเก็บรักษาเองโดยไม่มีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ หากมีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะให้ดำเนินการไปตามกฎหมายนั้น

ข้อ ๔๕ ในการเก็บหรือตรวจพิสูจน์หลักฐาน หากจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานอื่น เช่น กองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ให้พนักงานสอบสวนประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวในการเข้าเก็บหรือตรวจพิสูจน์หลักฐานโดยเร็ว โดยแจ้งวัตถุประสงค์ในการเก็บหรือตรวจพิสูจน์หลักฐาน

ข้อ ๔๖ พยานหลักฐานซึ่งพนักงานสอบสวนจำเป็นจะต้องส่งไปตรวจที่หน่วยงานอื่น ให้ส่งไปตรวจพิสูจน์โดยเร็วและติดตามผลการตรวจพิสูจน์เพื่อนำมาประกอบในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๔๗ ให้พนักงานสอบสวนจัดทำบัญชีของกลางรวบรวมไว้ในสำนวน

หมวด ๖ การคืนของกลาง

ข้อ ๔๘ ภายใต้บังคับการขอรับของกลางระหว่างการสอบสวนไปดูแลรักษา ให้เก็บรักษาของกลางไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด เว้นแต่พนักงานอัยการมีคำสั่งให้จัดการของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือหมดความจำเป็นที่จะยึดไว้

หากของกลางที่ยึดไว้มิใช่ทรัพย์สินที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิดหรือศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ให้คืนแก่เจ้าของหรือผู้มีส่วนได้หรือผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้อง ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่เก็บรักษาของกลางดำเนินการแจ้งเจ้าของหรือผู้มีส่วนได้หรือผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้อง หรือประกาศกรณีไม่ทราบเจ้าของ หรือผู้มีส่วนได้หรือผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีเหตุให้คืนของกลางเพื่อให้เจ้าของหรือผู้มีส่วนได้หรือผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องมายื่นคำร้องขอรับของกลางคืนต่อ

ผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค หรือผู้อำนวยการกองสอบสวนกลาง สำนักสืบสวนสอบสวนและกฎหมาย ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่มารับของกลางคืนภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่แจ้ง หรือถ้าได้มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้วนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด หากไม่ทราบเจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ผ่อนเวลาออกไปเป็น ๕ ปี นับแต่วันที่ประกาศของกลางดังกล่าวย่อมตกเป็นของแผ่นดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวให้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

ในกรณีมีผู้รับของกลางคืน ให้ผู้รับของกลางแนบหลักฐานประจำตัวผู้รับของกลาง ลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวัน เดือน ปี ที่รับของกลางไว้ในใบรับของกลาง แล้วติดไว้กับสำนวนคดีและบัญชีของกลางนั้นด้วย

หมวด ๗

การชันสูตรพลิกศพ

ข้อ ๔๙ เมื่อปรากฏเหตุที่จะต้องมีการชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการชันสูตรพลิกศพและทำสำนวนความเห็นไปตามหลักเกณฑ์ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้พนักงานสอบสวนผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบทำสำนวนชันสูตรพลิกศพ

ข้อ ๕๐ การทำสำนวนการชันสูตรพลิกศพ ในคดีที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ให้พนักงานสอบสวนในเขตพื้นที่นั้นทำการสอบสวนด้วยตนเองให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเริ่มทำการชันสูตรพลิกศพ หากไม่เสร็จตามกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ขอขยายเวลาไปยังผู้อำนวยการกองกฎหมายและสอบสวน สำนักงานฝ่ายอำนาจการ ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลภาค โดยให้แสดงเหตุขัดข้องที่การสอบสวนไม่แล้วเสร็จไปด้วย และให้อนุมัติขยายเวลาได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเรือเอก ลือชัย รุดดิษฐ์

ประธานกรรมการบริหาร

ศูนย์อำนาจการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล